

Al blij met een dooie mus...

Wiebe Veenema

Op 9 december 2004 stonden Dirk Pathuis en Robert Bos, respectievelijk directeur en hoofdbehandelaar van de kwakzalversklinik Eye4care te Harlingen voor de rechter te Leeuwarden.

Deze kliniek is reeds in de zomer 2004 op verzoek van de Inspectie Gezondheidszorg gesloten door het OM. De Inspectie had toen voldoende bewijs voor toegebrachte gezondheidsrisico's/-schades naar aanleiding van acht aangetoonde risicofactoren, te weten:

1. Niet of onvoldoende communicatie met het reguliere circuit.
2. Intervenieren in reguliere behandelingen.
3. Ontbreken van deskundigheid en bevoegdheid.
4. Ondeskundig toepassen van ondeugdelijk materiaal.
5. Onbevoegd en onbekwaam uitvoeren van voorbehouden handelingen.
6. Onbevoegd verstrekken en toepassen van geneesmiddelen.
7. Ontbreken van kwaliteitssystemen
8. Het geven van onjuiste en misleidende voorlichting aan patiënten.

Tegen beide heren werd wegens "knoeien in de gezondheidszorg" € 3500 boete, een voorwaardelijke celstraf van twee maanden met proeftijd van drie jaar en verlenging van het verbod op uitoefening van allerlei medische handelingen met nog eens zes maanden, geëist.

Op 23 december werden zowel Pathuis als Bos veroordeeld tot € 500 boete en een maand voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar wegens het behandelen met injecties. De rest van de tenlastelegging wordt niet bewezen geacht. Het OM kondigde aan in beroep te gaan omdat het de straf te laag vindt.

Pathuis acht zich onschuldig en gaat "rustig afwegen wat hij gaat doen" waarbij ik veronderstel dat hij zijn werkzaamheden als in zijn kliniek binnenkort weer zal hervatten. De boete van € 500 heeft hij binnen een dag verdiend gezien de € 85 per uur die hij zijn patiënten in Eye4care vroeg.

In juni 2002 is de Inspectie door Feije Wieringa - een vasthoudende Harlinger journalist - opmerkzaam gemaakt op de activiteiten en de website van Eye4care. 75% van de patiënten van Eye4care is terminaal. De specialisatie van de kliniek zich richt op hersentumoren waarvan een verbeteringspercentage van 87% wordt vermeld. Ook verlamming na CVA etc. kan worden

behandeld met een door Robert Bos zelf ontwikkeld apparaat voor magnetische resonantie. Bos heeft geen bevoegdheid hiervoor. Hij heeft, overigens net als Pathuis, geen enkele medische bevoegdheid. Beiden hebben LTS als vooropleiding. Doordat Bos zichzelf met zijn apparaat van een dwarslaesie genezen had, ontdekte hij dat het ook op tumoren werkte. De tumoren worden "gestimuleerd" waardoor ze verdwijnen. Ook Pathuis heeft zijn genezende gaven aan het eigen lijf ontdekt door zichzelf van "kanker", te genezen.

Rechter: "Welke vorm van kanker, mijnheer Pathuis?"

Pathuis: "De ziekte van Crohn".

Rechter: "Maar dat is toch geen vorm van kanker, mijnheer Pathuis?"

Pathuis: "Zeker wel... U moet U maar eens beter informeren".

De zelfverzekerdheid en arrogantie van Pathuis zijn groot, evenals zijn frustratie en afkeer van al die "reguliere praatjesmakers". Toen hij in 2000 de "geniale" genezende gaven van Bos herkende, besloot hij de kliniek te starten.

Pathuis heeft niet gecheckt of diens apparaat wel werkte en of Bos enige bevoegdheid had.

Bos gaf zichzelf uit voor arts en liep rond in witte jas met een stethoscoop om de hals. Hij ontkent dit nu, maar blijkt een verklaring in dezen al eens te hebben getekend.

Bos voerde de behandelingen uit waartoe verwarmde buizen op het kale hoofd geplaatst werden. Een enkele keer ontstonden brandwonden. Ook Pathuis voerde deze behandeling uit. ("Een kind kan de was doen...als je maar van mensen houdt...")

Bos injecteerde patiënten met procaine waarvan de herkomst moeilijk te achterhalen was, maar Pathuis bestelde dit telefonisch bij een arts in Limburg. Bos vervoerde de patiënten - soms met infuus en soms doodziek - in een bestelwagen met zwaailicht naar Harlingen. Diagnoses en behandelplannen werden zelf gesteld. Röntgenfoto's beoordeeld. Er werd voortdurend geschermd met contacten met artsen "die altijd zeer onder de indruk waren", maar die op de zitting ontbraken.

Vele beschuldigingen worden ontkend. Intrava-

ginale behandeling door Pathuis? Geen sprake van.

Opname van sommige patiënten? Geen sprake van of nou ja, twee weken slechts op eigen kosten en verantwoording... nou ja, vooruit... zes weken dan. Reguliere behandeling ontraden? Nooit gedaan. Misleiding van patiënten door te zeggen dat er verbetering is terwijl deze patiënten korte tijd later overlijden? Nooit gebeurd. Valse hoop gewekt? Nooit gedaan. Genezing beloofd? Nooit.

Tijdens de zitting beschuldigen beide mannen elkaar over en weer. Bos werkte de laatste tijd ook niet meer in Harlingen, maar Pathuis kon de behandelingen zelf ook wel verrichten. De verantwoordelijkheid voor de klacht wordt eerst naar de ander geschoven. Bos moest wel injecteren van Pathuis omdat de kliniek anders niet kon draaien en hij moest mensen apparaten van duizenden euro's aansmeren voor thuisbehandeling. Pathuis ontkent ten stelligste. Bos moest een doodziek kind naar Harlingen vervoeren voor behandeling. Hij wilde zelf niet maar hij moest van Pathuis, die dit glashard ontkent. Hij was er niet eens. Bos verwijt Pathuis nu dat die bezig is om veel geld te slaan uit het ongeluk van andere mensen. etc.etc.

De advocaat van Pathuis benadrukt diens altru-

istische karakter gezien zijn inzet voor "mensen die opgegeven zijn", tegen de "fooi" ("vergelijk medici") van € 85 per uur. Hij benadrukt dat hier absoluut geen sprake is van kwakzalverij maar van een aantoonbaar werkzame therapie. De zitting duurde van negen uur 's morgens tot twee uur 's middags. Vijf uren besteed aan je reinste kwakzalverij en mishandeling van vaak ernstig zieke en wanhopige mensen. Van een uren durende stroom van aantijgingen blijft niets over dan bovenstaand vonnis? Het is blijkbaar wel erg moeilijk om ernstige misstanden in de gezondheidszorg middels onze rechtspraak te corrigeren.

Mogelijk daarom klonk er enige wanhoop in de stem van de president van de rechtbank aan het begin van de zitting toen hij vroeg wie de website van Eye4care op het web had gezet.

"Ik heb het niet gedaan", zei Bos.

"Ik heb het ook niet gedaan", zei Pathuis.

De president: "Maar de site kan toch niet uit zichzelf op het web terecht komen?"

Eerst het beroep maar afwachten. ●